

Nb., som ere nævnte af den høitærede Indenrigsminister i Anmærkningerne til Finantstloven, som han formodentlig vil komme til at bruge i Anledning af den Underhandling, han har indledet med Sir Morton Peto om Nivellementet i Jylland. Først maa jeg altsaa bemærke, at dette er den Sum, som vil udfordres, for at Regjeringen kan komme i Besiddelse af Nivellementet af denne Bane, forsaavidt den ikke underhandler om Bygningen, thi da behøves Pengene ikke. Nu maa jeg formode, at i det Dieblif, den ærede Indenrigsminister paabegynder en Forhandling med Sir Morton Peto om dette Nivellement, saa maa han være nogenlunde paa det Rene med, at den Retning, Sir Morton vil gaae i, er en, som dog omtrent falder sammen med Regjeringens Tanke om, hvor Banen skal gaae, thi dersom Sir Morton vilde foretage et Nivellement, der kom til at koste 35,000 Rbd., et eller andet Sted i Jylland, hvor Regjeringen absolut ikke vilde have med nogen Bane at bestille, saa maatte den ærede Minister jo sige Nei. Det forekommer mig altsaa, at Sagen staaer saaledes, at naar vedkommende Engländer foreslaaer en Reining af en Jernbane i Jylland, som samstemmer med Ministerens Anskuelse, saa foretager han denne Underhandling, hvorved han binder sig til en Udgift af 35,000 Rbd., dersom ingen Contract kommer istand. Dette er den ene Deel. Den anden Deel er de 15,000 Rbd., som vi foreslaae stille til Ministerens Disposition for det Tilfælde, at han ønsker at have Ingeniører med for at kontrollere Arbeidet, som han kalder det, og forsaavidt han maatte ønske at foretage nogle andre nærmere Undersøgelser i Jylland, der jo iøvrigt for en stor Deel maatte falde sammen med det Arbeide, der udføres af Sir Morton Petos Ingeniører. Banen vil selv i forskjellige Retninger paa flere Steder støde saaledes sammen, at der ikke kunde være Tale om at foretage et fuldkommen nyt Nivellement. Dette have vi altsaa troet var fuldkommen tilstrækkeligt. Men der er en anden Bevæggrund til, at vi ikke kunne tilraade Thinget at gaae ind paa en saa stor Sum som 100,000 Rbd. Vi af Fleertallet have nemlig frygtet for, at den militaire Kjøphest skulde komme imellem og

fordre et saadant Nivellement, saadanne Undersøgelser, som deels vare unyttige med Hensyn til at faae Banen bygget i Jylland, og deels altfor kostbare og urimelig tidsspildende. Vi troede altsaa netop, at vi arbejdede den høitærede Ministers Duffe om at see en Jernbane lagt i Jylland imod, naar vi gavede ham saa store Midler, at de Militaire kunde komme og sige: Nu er der Penge nok, lad os nu faae nivelleret hift og her af militaire Hensyn. Disse militaire Hensyn have ulykkeligtvis spillet en meget stor Rolle i det ydste Jernbaneansliggende. Vi maae have et Haab om, at de ere aftagne, ikke saa stærke som den Gang, den forrige Krigsminister, ifølge den Bog, der er meddeelt os, erklærede, at de commercielle og industrielle Hensyn maatte staae aldeles tilbage for de militaire, naar der var Tale om at bygge en Jernbane i Jylland. Vi maae haabe, at det Slags Anskuelse, hvorefter vi Alle vare til ene og alene for Armeens Skyld, dog nu maae være forstummede. Efter Alt hvad der er sagt, kan jeg aldeles ikke fravige den Anskuelse, at vi staae paa den allerbedste Fod, vi kunne, naar vi blive ved det af Regjeringen foreslaaede Udlæg af 35,000 Rbd., dersom det behøves, og endvidere 15,000 Rbd., hvorfor der kan foretages saa meget Nivellementsarbeide og saa store Undersøgelser, som paa nogen Maade kan være nødvendigt for at lede Regjeringen til dens endelige Beslutning. Jeg er ikke saa fuldkommen ligegyldig ved den Retning, Banen maatte faae i Jylland, som den ærede Drdsfører, men jeg er forsaavidt ligegyldig, som jeg ikke paa nogen Maade speculerer paa, hvor den skal gaae, saa længe som der kan findes nogen Mand, der vil sætte sine Penge i en Jernbane fra den ene Ende af Jylland til den anden. Det er Hovedretningen for mig, det er den Retning, som jeg haaber maa blive fulgt, ihvad man saa end gjør, enten det er en Ost-, Best- eller Midtbane; jeg skal aldeles ikke indlade mig i nogensomhelst Discussion derom, især da jeg veed, at en saadan er fuldkommen uendelig, og ikke heller forekommer det mig, at den her er nødvendig. Jeg skal iøvrigt til hvad den ærede Drdsfører har yttret blot gjøre den Bemærkning, at han synes at have glemt,